

HEMMA BRA, men borta bäst

TEXT: LEO GULLBRING, FOTO: LEO GULLBRING, ALBERTO FERRERO

Grafiken flödar, notera rumnummerplaceringen.

André Putman sade en gång om sin inredning av Morgans i New York, att hotellfets idé är allt annat än att vara ett hem på distans. Tanken är helt falsk, till och med absurd. Hotell ska vara som geishor. De distraherar och förtrollar med sin skönhet, men de är inte verkligheten. Italienska hotellkedjan UNA Hotel tvekar inte. Sedan några år aspirerar varje nyinvigt UNA hotell på att vara en unik miljö, bekvämt funktionell men samtidigt annorlunda. UNA-Hotel Vittoria i Florens, skapat av Fabio Novembre, är hotellkedjans flaggskepp, och har vågat utmana renässansens konstskatter med ett mosaikbestyckat bidrag från vår tid. I minst lika historiska Bologna är det istället arkitekten Marco Piva som står bakom UNA:s allra senaste tillskott.

Rummet går helt i varmrött och varmorange. Mjuk belysning. Mjuka material. Sänggavelparafrazen består av en japansk text med tecknen förvandlade till både dekoration och poesi. Spegel som försvinner in i varandra. Det är bara att sjunka djupt ner i dubbelsängen. Drömma sig bort. Och när sedan verklighetskontakten behövs igen räcker det med att dra tsår jalousierna från fönstren som sträcker sig från golv till tak, och se ut på tågspåren, ut

tur vid glasfasaden. Tunga, höga bronsdörrar öppnar ut mot stadens värme.

UNA Hotel Bologna aspirerar på att komma till tals med den gamla lärdoms- och handelsstaden. Och det är inte en alltför svår uppgift. Bologna är en betydligt lugnare och mer lättillgänglig stad än både Milano och Rom. Det beror inte endast på storleken om dryga halvmiljonen invånare, utan även på dess kommunala styre i det gamla storstilade kardinalsädet Palazzo

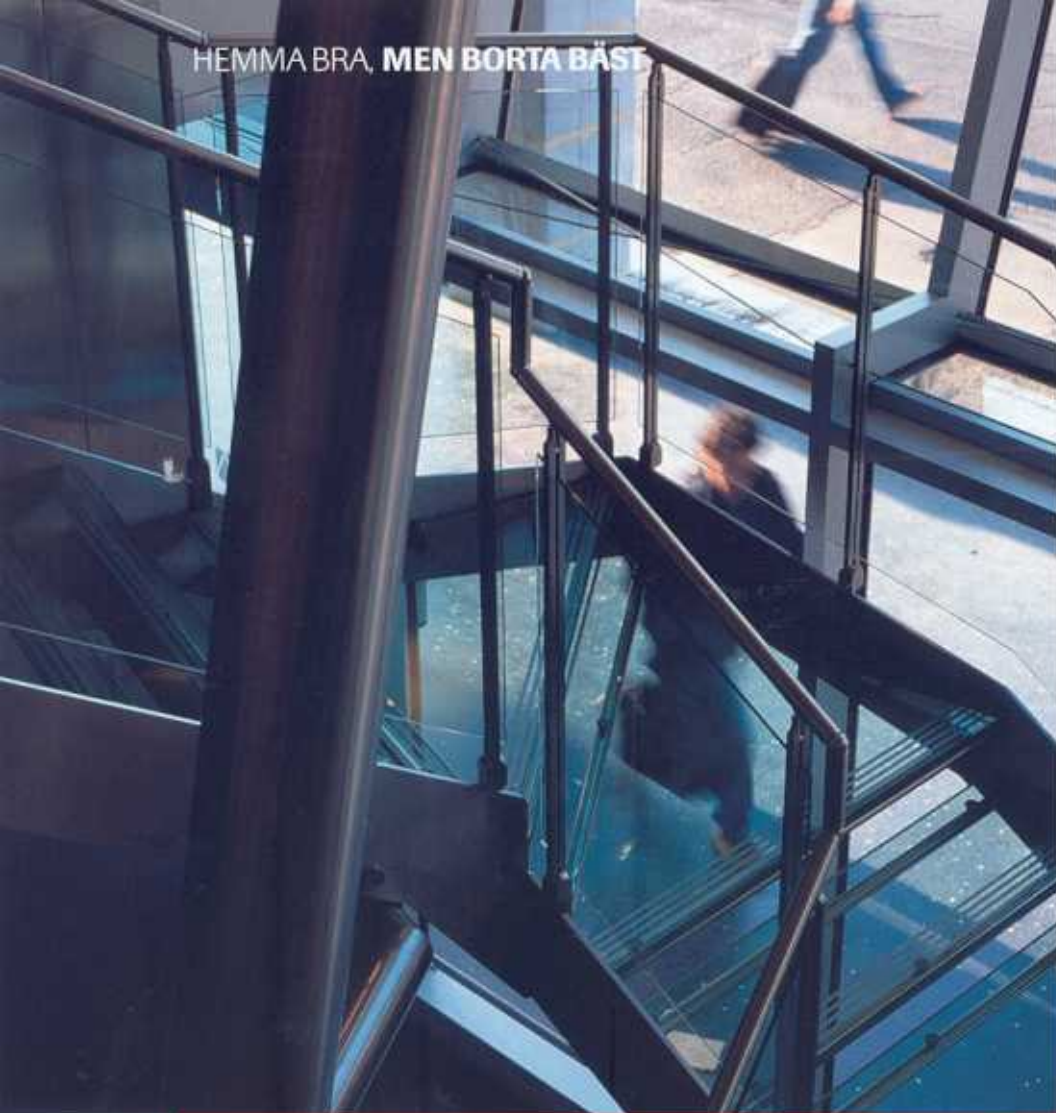
över Reggio Emilias landsbygd, och skymta bergen långt, långt borta.

Lobbyn är betydligt kontrastrikare i färgsättningen. Stål bryter mot röda ytor mot vit corian mot halvtransparent glas. Den stilsäkra restaurangen är möblerad med B&B-möbler, och gränsar till en väl tilltagen terrass. Stora upplysta krukor, fåtöljer, parasoller, tydliga färger och utsikt ut över en gömd liten park. Baren går över i arbetsytor med internet-access. Borta vid entrén vindlar glastrappan som en skulptur

d'Accursio vid piazza Maggiore, som nästan lyckats göra den inre stadskärnan bilfri. Universitetsmiljön präglar dessutom också staden, eftersom man hyser Europas äldsta universitet. Det bäddar för en internationell akademisk miljö med både kontraster och tolerans. Bland sina lärda har man alltsedan det första millennieskiftet räknat Petrarca, Erasmus av Rotterdam, Dante, Albert Dürer, Copernicus, ända fram till dagens Umberto Eco. Och det är både avskalkande och rogivande

T v: Stål, glas och ljus
iscensätter UNA Hotel Bologna.

T h: Lätt och ljus restaurang
signerad Marco Piva.

Skulptural trappa i glas och stål.

att vandra de 35 kilometrarna kolonnader som skyddar mot både sol och regn. Ursprungligen lär de vara resultatet av foma tiders stadsplanerarens krav på breda gator, som sedan delvis kunde byggas över. Vid sidan av domkyrka och kommunalpalatset är stadens hjärta de två tornen Asinelli och Gaisenda, men de är egentligen endast rester från en tid då varje borgarfamilj med självaktning hade sitt eget torn.

Och LUNA Hotel tillför ännu en mötesplats i denna välmående stad som tidigare gick under smeknamnet La Grassa - den feta. Här finns en dialog med stadens historia och dess akademiska liv. Språkreferenserna som går igen i hela hotellet ger mersmak. Att läsa några rader ur Marco Polos *Il Milione* på latin eller Homeros *Odyseen* på grekiska, för att inte

tala om Marco Pivas egenuppfunna språk X, är visserligen smått fascinerande. Men hellre då Umberto Ecos bok *La ricerca della lingua perfetta*, där han söker språkens genesis och snuddar vid den babyloniska språkförbistringens som kreativitetens uppkomst. Betydligt mer lättillgänglig är dock hans senaste roman *Baudolino*, en pikaresk fylld av vita lögnen och mer eller mindre dolda filosofiska referenser.

Designhotell är numera det som ska skilja hotell med attityd från konkurrenterna. LUNA Hotel är inte annorlunda utom i just den meningen att det är italienskt. Man talar inte på designhotellstrenden, man vill leda den. Designattributen känns inte lika paklistrade, utgångspunkten är att skapa en upplevelse, en slags poesi helt i Putmans anda. Målsättningen är att varje hotell ska ha en egen karaktär, och erbjuda

受て、いさるあや同二、藍る体爾るいすみのせ自

Ovan: Utdrag ur texter på latin, grekiska, sanskrit, japanska och Marco Pivas egenuppfunna X-språk.

Nedan: Tydliga geometriska former och detaljer i conan.

en alldeles särskild upplevelse bortom det ordinära. Funktionerna ska däremot vara desamma från hotell till hotell, med bland annat wi-fi och technogym. Och UNA Hotel Bologna har otvetydigt karaktär.

Marco Piva tar hjälp av plasmaskärmar, ljuseffekter, ett överflöd av metallytor och olika transparensen för att göra hotellet till en scen. Avsikten är att skapa dynamik. Det fungerar som bäst i de 93 rymliga rummen, som kompletterats med sex lägenheter med egna kök högst upp. Dessvärre har han inte lyckats utrytja den forna bankokalens trånga entré till fullo, lobbyn skulle ha kunnat bli betydligt rymligare och därmed mer dynamisk. Inte desto mindre är det just de enhetliga färgsättningarna som ger hotellet dess temperament: gult, rött, blågrått. Och så förstås omsorgen om detaljerna. ◆

